

35. *Эльяшевич А.* Художественная правда, жизнеподобие, “реализм без берегов” // *Звезда*. – 1967. – № 9. – С. 188-204.
36. *Clark K.* The Soviet Novel: History as Ritual. – Bloomington and Indianapolis, 2000. – 320 p.
37. *Clark K.* Political History and Literary Chronotope: Some Soviet Case Studies // *Literature and History: Theoretical Problems and Russian Case Studies* / Morson, Gary Saul (ed. & introd.); Wortman, Richard (afterword). – Palo Alto, 1986. – P. 230-246.
38. *Robin R.* Socialist Realism. An Impossible Aesthetics; [tr. Catherine Porter ; foreword by Leon Robel]. – Stanford, 1992. – 345 p.
39. *Scanlan J.P.* The Understanding of Socialist Realism in Contemporary Soviet Aesthetics // (pp.) Debreczeny, Paul (ed.), American Contributions to the Ninth International Congress of Slavists, Kiev, September, 1983, II: Literature, Poetics, History. – Columbus, OH, 1983. – P. 387-400.
40. *Słownik realizmu socjalistycznego* / redakcja Zdzisław Łapiński, Wojciech Tomasiak. – Kraków, 2004. – 448 p.
41. *Socrealizm*. Fabuly – komunikaty – ikony / Krzysztof Stępnik, Magdalena Pichota. – Lublin, 2006. – 668 s.
42. *Soviet Literature of the Thirties: A Reappraisal* // *Sociocriticism*. – 1986. – October.

Наші презентації

ВСЕСВІТ. – 2009. – №9–10.

Черговий номер відкривається рубрикою “Література ХХ сторіччя і новітня”, яка містить поезії Стенлі К’юніца, Вільяма Рулмена та Шота Іаташвілі, роман Е.Л.Доктороу “Марш до моря” (там же начерк Наталі Дьоміної “Кілька слів про “Марш до моря” Е.Л.Доктороу), “Етюди” Войтека Пестки. А також до 100-річчя футуризму надруковано п’єсу Філіппо Томмазо Марінетті “В’язні” і його ж “Маніфест футуризму”, вірші перших поетів футуризму (Альдо Палаццескі та Діно Кампана), статті Юрія Педана “Маніфест, який збурих світ” і Дмитра Дроздовського “Ламаючи правила”. 300-річчю Полтавської битви присвячені матеріали Ольги Сенюк “Що було б з Україною, якби результати Полтавської битви

були інші?..”, “Полтава. Розповідь про загибель однієї армії” (уривки) Петера Енґлунда, “Дещо про (анти)мазепинську легенду” Вадима Скуратівського, “Перемога шведів і козаків під Полтавою у 1709 році та її наслідки. Альтернативна історія” Крістіана Гернера, “Полтава, рік 1709: якби історія обрала інший шлях” Сергія Плохія. У рубриці “Скарбниця” – “Верблюдя, які тікають, і собаки, які їх переймають” Абу’Алі Міскавайга та Абу Хайан Ат-Таухіді з передмовою М. Якубовича. Також там розміщено інтерв’ю з Кристиною Куявінською-Кортні та розвідка Віталія Кейса “Стенлі К’юніц – лауреат американської поезії”. У часописі друкуються статті Євгена Пащенко “Зарубіжна україністика – як її наблизити” (рубрика “Україніка”), Дмитра Дроздовського “Мікаель Жан: “Ви не одинокі...” (“Акценти сучасності”) та його ж “Слово по той бік буття”, “Морок прозріння”, “Я (Богдан)”: соціальна філософія від Богдана Гаврилишина” (Рубрика “З погляду рецензента”), зорова поезія Миколи Луговика, новини культури та ін. Триває публікація уривків із другої книжки трилогії Олександра Кульського “Клейноди Троянди і Хреста” – “Тіні дракона Чен Гуана”.

I.X.

7. Долженкова І. Притча про змізерніння людини / *Історико-філологічний збірник з регіональних проблем.* – 2005. – № 13.
8. Зборовська Н. Еротичний обман Володимира Даниленка // *Книжник review.* – 2006. – Ч. 8 (130).
9. Зборовська Н. У метафізичних п'ятьмах сучасної української літератури (за книжкою В.Даниленка “Сон із дзьоба стрижа” та романом Г.Іваненко “Час покаяння”) // *Дивослово.* – 2007. – Ч. 7 (604).
10. *Іронія:* Зб. ст. / Упоряд. О. Галета, Є. Гуревич, З. Рибчинська; Центр гуманіт. досліджень Львів. нац. ун. ім. І. Франка. – Львів; К., 2006. (“Соло триває... нові голоси”, № 3: Ростислав Семків “парадокси постмодерної іронії та стильова параноя сучасної української літератури”: Лекція-2004 на пошану Соломії Павличко”).
11. Лобановська Г. Касети, Кабмін і революція // *День.* – 2009. – 28 січ.
12. Лобановська Г. Містичний кросворд // *День.* – 2009. – 15 жовт.
13. Поліщук Я. Воскреслий хан у країні гяурів // *Літакцент.* – 2009. – 12 черв.
14. Терлецький В. “Я залишився, щоб розказати останню казку” [Про повість Володимира Даниленка “Усипальня для тарганів”] // *Вітчизна.* – 2000. – № 3-4.
15. Шевчук В. Вибр. твори: [роман-балада, оповідання] [Передм. М. Жулинського]. – К., 1989. – 526 с.
16. Шевчук В. Камінна луна [повість]. – К., 1987.
17. Шнайдер В. Письменник, що сказав жорстоку правду // *Кур'єр Кривбасу.* – 2005. – № 191.
18. Шнайдер В. Філософський анекдот Володимира Даниленка // *Літ. Україна.* – 2008. – 25 груд.

м. Чернівці

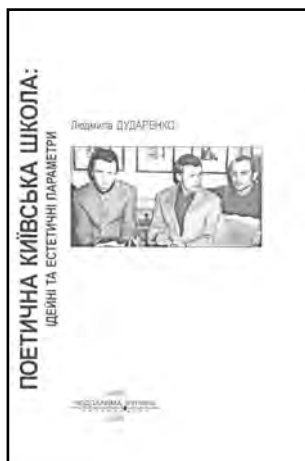
Наші презентації

УКРАЇНЬСЬКА ЛІТЕРАТУРНА ГАЗЕТА. – 2009. – № 1 (9 ЖОВТНЯ)

Нова літературна газета (гол. ред. Михайло Сидоржевський, ред. колегія – І.Андрусяк, В.Герасим'юк, В. Даниленко, М.Лукив, В.Медвідь, Є.Пашковський, В.Портяк, С.Процюк, Г.Тарасюк, Т.Федюк та ін.) орієнтована на широке коло читачів, передусім письменників. Мета видання, за Дж. Фаулзом, – “Слова потрібні, щоб казати правду. Відбивати факти, а не фантазії”.

Репрезентовано вірші І.Андрусяка, Д.Кременя, інтерв'ю з Є.Пашковським “Без відречення нема відродження”, сатиричні радіоп'єси В.Даниленка, роздуми І.Бондаря-Терещенка “Кому потрібен форум видавців?..”.

Щасливої дороги!

Людмила Дударенко. Поетична Київська школа: ідейні та естетичні параметри. – К.: Неопалима купина, 2009. – 240 с.

“Без Київської школи неможливо сьогодні уявити собі літпроцесу другої пол. ХХ – поч. ХХІ ст.” – так починається передмова Ю. Коваліва.

Монографія складається з розділів “Київська школа як історико-літературна парадигма ХХ ст.” та “Поетичний дискурс представників Київської школи” (В.Голобородько, В.Кордун, М. Григорів, М.Воробйов). Авторка “ніби дотворила те, що було недоказане нами. . . бо ми самі так і збирались писати... щоб читач мав можливість активно брати участь у дотворенні...” – пише В.Кордун. Є фото з його та М.Григоріва родинних архівів.

В.Л.

5. Полонська-Василенко Н. Історія України: У 2 т. – Мюнхен, 1971. – Т. 1. – С. 147.
6. Поезія скальдов. – СПб., 2004. – С. 96, 172 – 173.
7. Старшая Эдда // Беовульф. Старшая Эдда. Песнь о нибелунгах. – М., 1975. – С. 204, 217 – 219.
8. Стеблин-Каменский М. Круг Земной как литературный памятник // Сноффи Стурдусон. Круг Земной. – М., 1980. – С. 582.
9. Стеблин-Каменский М. Миф. – Ленинград, 1976. – С. 69.
10. Стеблин-Каменский М. Скальдическая поэзия. – СПб., 1979. – С. 7 – 179.
11. Стрингольм А. Походы викингов. – М., 2006. – С. 304, 305, 399.

м. Сімферополь

Наші презентації

КУР'ЄР КРИВБАСУ. – 2009. – № 240-241 (ЛИСТОПАД-ГРУДЕНЬ)

Проза представлена іменами В.Рубана (роман “Любиш – не любиш”), Т.Гаврилівна, О.Михеда, Н.Бабіної, поезія – Ю.Буряка (поема “Вузол”), О.Кочевих (“Неоакмеїзм”), А.Бортняка (“Іронічні катрени”).

До 75-річчя Г.Зленка – стаття Р.Пилипчука; у “Витоках” – “Пантелеймон Куліш у п'ятдесяті роки. Життя. Ідеологія. Творчість” В.Петрова (продовження). У “SCRIPTIBLE” виступають С.Процюк, А.Шевченко, О.Коцарев (про поезію О.Черниш), О.Петрова (“Два погляди на прекрасне”).

В. Л.

Микола Кодак. Огром Євгена Плузника-поета: Монографія. – Луцьк: Твердиня, 2009. – 192 с.

У монографії розглядається творчість Євгена Плузника (1898–1936), одного з найоригінальніших поетів 20–30-х рр. ХХ ст., уписана в загальноєвропейський та світовий літературні контексти. Проаналізовано його поеми – “Галілей” та “Канів”, дві прижиттєві збірки – “Дні” (1926), “Рання осінь” (1927) і рукописна “Рівновага” (1933) – побачила світ лише 1966 р. у складі “Вибраних поезій”, а також вірші Є.Плузника, які не ввійшли до збірок.

У розділі 1 “Стоячи над мукою днів” автор підсумовує: “Час переорює людину, але й людина переорює час, переплавляє його і тим самим утверджує життя... Плузника зараховували до “співців мінору”, він сам мислив себе одним із “натомлених” часом, кожним днем його. Але Плузникове “вірю” часто звучить переконливіше, ніж у багатьох “мажорних” оптимістів. Воно в поета завжди в парі зі “знаю”, а Плузникове “знаю” випробуване внутрішньо. Тому й “вірю” його – особисто забезпечене”.

В.Л

серед них і розлогий перелік форм текстів романів, уривків, романних форм, які авторами маркувалися як романи, але такими насправді ще не були, “кольорові романи”, “романи у віршах” тощо. Такі шляхи “підступів до роману” були вагомим етапом у розвитку української літератури 1920-х – початку 1930-х років

та у творчій еволюції конкретних митців, які вважали за потрібне відобразити добу становлення й утвердження нації та її культури в романному наративі”.

м. Дрогобич

Олег Баган

Наші презентації

Камінчук Ольга. Художній дискурс української поезії кінця XIX – початку XX ст.: Монографія. – К.: Видавництво “Педагогічна преса”, 2009. – 352 с.

Монографія Ольги Камінчук є першим у вітчизняному літературознавстві дослідженням естетичного феномену української поезії кінця XIX – початку XX ст. в аспектах художньої своєрідності та структурно-типологічної класифікації. Художній світогляд і структурні параметри поезії М.Старицького, Олени Пчілки, І.Манжури, П.Грабовського, Б.Грінченка, І.Франка, В.Самійленка, І.Стешенка, Лесі Українки, Уляни Кравченко, Дніпрової Чайки, М.Чернявського, О.Олеся, М.Вороного, П.Карманського, В.Пачовського, Г. Чупринки, Б.Лепкого, С.Чернецького, М.Філянського, а також пізньої творчості Я.Щоголева і П.Куліша проаналізовані авторкою в контексті структурно-семантичних тенденцій просвітницького романтизму, неокласицизму, неоромантизму, символізму і декадансу. Системотворча єдність онтологічної концепції і художньої структури є основою нового прочитання творчої індивідуальності українських поетів межі XIX-XX ст. Значна увага приділена стильовому синкретизму поезії досліджуваного періоду, взаємодії

різних типів художнього мислення. Загальні тенденції художнього розвитку окреслюються в дослідженні О.Камінчук на основі конкретики поетичного тексту, акцентування світоглядно-естетичної цілісності окремого вірша.

С.С.